

- e) i) Produkter från jakt eller fiske som bedrivits där.
ii) Produkter från vattenbruk, inklusive havsbruk, om fisken fötts och uppfötts där.
- f) Produkter från havsfiske och andra produkter som hämtats ur havet utanför Europeiska gemenskapens eller en Stillaohavsstats territorialvatten av deras fartyg.
- g) Produkter som framställts ombord på deras fabriksfartyg uteslutande av produkter som avses i f.
- h) Begagnade varor som insamlats där och som endast kan användas för återvinning av råvaror, inbegripet begagnade däck som endast kan användas för regummering eller som avfall.
- i) Avfall och skrot från tillverkningsprocesser som ägt rum där.
- j) Produkter som utvunnits ur havsbotten eller dess underliggande lager utanför deras territorialvatten, förutsatt att de har ensamrätt att exploatera denna havsbotten eller dess underliggande lager.
- k) Varor som tillverkats där uteslutande av sådana produkter som avses i a–j.

2. Med "deras fartyg" och "deras fabriksfartyg" i punkt 1 f och g avses endast fartyg och fabriksfartyg

- a) som är registrerade i någon av medlemsstaterna i Europeiska gemenskapen eller i en Stillaohavsstat,
- b) som för en EG-medlemsstat eller en Stillaohavsstats flagg,
- c) som uppfyller något av följande villkor:
- i) De ägs till minst 50 % av medborgare i en av medlemsstaterna i Europeiska gemenskapen eller i en Stillaohavsstat, eller
 - ii) De ägs av företag
 - som har sitt huvudkontor och sin huvudsakliga verksamhetsplats i någon av Europeiska gemenskapens medlemsstater eller i en Stillaohavsstat, och
 - som ägs till minst 50 % av någon av Europeiska gemenskapens medlemsstater eller av en Stillaohavsstat eller av offentliga organ eller medborgare i den staten.

3. Trots bestämmelserna i punkt 2 ska Europeiska gemenskapen, på begäran av en Stillaohavsstat, erkänna att fartyg som aktörer från denna Stillaohavsstat befraktar eller hyr ska behandlas som "deras fartyg" och ha rätt att bedriva fiske i dess exklusiva ekonomiska zon, förutsatt att befraktnings- eller hyreskontraktet, till vilket Europeiska gemenskapen getts förhandsrätt, har godkänts av särskilda kommittén för tullsamarbete och ursprungsregler för att det ger den begärande Stillaohavsstaten tillräckliga möjligheter att utveckla sin förmåga att fiska för egen räkning och, framför allt, ger denna Stillaohavsstat ansvaret för den sjöfartsmässiga och kommersiella förvaltningen av de fartyg som ställs till förfogande under en betydande tidsperiod.

4. Villkoren i punkt 2 kan uppfyllas i olika stater, förutsatt att de är Stillaohavsstater. I så fall ska produkter anses ha sitt ursprung i den stat vars medborgare eller företag äger fartyget eller fabriksfartyget, i enlighet med punkt 2 c. Om ett fartyg eller fabriksfartyg ägs av medborgare eller företag i stater som omfattas av olika ekonomiska partnerskapsavtal, ska produkterna anses ha sitt ursprung i den stat vars medborgare eller företag står för den största andelen enligt bestämmelserna i punkt 2 c.

Artikel 6 — Tillräckligt bearbetade eller behandlade produkter

1. Vid tillämpning av artikel 2 ska produkter som inte är helt framställda anses vara tillräckligt bearbetade eller behandlade om villkoren i förteckningen i bilaga II är uppfyllda.

2. Trots vad som sägs i punkt 1 kan produkter som förtecknas i bilaga II A betraktas som tillräckligt bearbetade eller behandlade vid tillämpning av artikel 2, om villkoren i den bilagan är uppfyllda.

3. I de villkor som avses i punkterna 1 och 2 anges för alla produkter som omfattas av det här avtalet vilken bearbetning eller behandling som icke-ursprungsmaterial ska genomgå vid tillverkningen, och villkoren gäller endast sådant material. Om en produkt, som genom att uppfylla villkoren i förteckningen har fått ursprungsstatus, används vid tillverkningen av en annan produkt, är alltså de villkor som gäller för den produkt i vilken den ingår inte tillämpliga på den, och ingen hänsyn ska tas till det icke-ursprungsmaterial som kan ha använts vid dess tillverkning.

4. Trots vad som sägs i punkterna 1 och 2 får icke-ursprungsmaterial som enligt villkoren i bilaga II eller bilaga II A inte får användas vid tillverkningen av en produkt ändå användas, om

a) dess totala värde inte överstiger 15 % av produktens pris fritt fabrik,

b) inget av de procenttal för icke-ursprungsmaterials högsta värde som anges i förteckningen överskrids genom tillämpning av denna punkt.

5. Bestämmelserna i punkt 4 ska inte tillämpas på produkter som omfattas av kapitlen 50–63 i Harmoniserade systemet.

6. a) Parterna erkänner att sedan Lomékonventionen undertecknades 1976 har Stillehavsstaterna inte varit i stånd att utveckla en inhemsk flotta som uppfyller villkoren för fartyg i artikel 5.2 i detta protokoll. Parterna erkänner också de särskilda omständigheter som Stillehavsstaterna befinner sig i, bl.a. det faktum att utbudet av helt framställda fiskeriprodukter inte når upp till efterfrågan, Stillehavsstaternas fiskeflottas mycket begränsade kapacitet, den begränsade bearbetningskapaciteten på grund av fysiska och ekonomiska faktorer, den låga risken för att EU-marknaden ska destabiliseras på grund av stor import av fiskeriprodukter från Stillehavsstaterna, Stillehavsstaternas isolerade geografiska situation samt avståndet från EU-marknaden. Parterna är också överens om att främja ytterligare utveckling i Stillehavsstaterna utifrån principerna om hållbart fiske och sund fiskeriförvaltning.

b) Parterna erkänner fiskets enorma betydelse för befolkningen i Stillehavsstaterna och att fiskbeståndet, t.ex. tonfisk i västra och mellersta Stilla havet, är den viktigaste gemensamma naturresursen för att skapa långsiktiga inkomster och sysselsättning för Stillehavsstaterna. Denna gemensamma fiskeresurs i Stillehavsstaternas farvatten regleras av olika förvaltningsordningar på regional, subregional och nationell nivå, inklusive Vessel Day Scheme vars mål är att åstadkomma regionalt hållbart fiske efter tonfisk med snörpvad. Denna verksamhet övervakas av Fiskerikommissionen för västra och mellersta Stilla havet, inklusive kontrollsystemet för fartyg och observatörsprogrammen. I de fall då helt framställda produkter i enlighet med artikel 5.1 f och g inte i tillräcklig grad kan täcka efterfrågan på land är parterna överens om att bearbetade fiskeriprodukter enligt nummer 1604 och 1605 som framställts i anläggningar på land i en Stillehavsstat från icke-ursprungsmaterial enligt kapitel 03 och som har landats i en hamn i den staten, ska anses vara tillräckligt bearbetade eller behandlade enligt artikel 2 förutsatt att Stillehavsstaten har lämnat in en förhandsanmälan till Europeiska gemenskapen, trots vad som sägs i punkt 1. Anmälan till Europeiska kommissionen ska innehålla uppgifter om varför tillämpning av denna punkt kommer att främja utvecklingen av fiskerieringen i den staten samt nödvändiga upplysningar om vilka arter som berörs, vilka produkter som ska framställas och en indikation om hur stora mängder det kommer att bli tal om.

c) Senast tre år efter anmälan ska en rapport om genomförandet av led b sammanställas.

d) Med utgångspunkt i rapporten ska Europeiska gemenskapen och den anmälände Stillehavsstaten inleda samråd om användningen av led b, med särskild hänsyn till dess

utvecklingseffekter och det faktiska skyddet och den hållbara förvaltningen av fiskeresurser samt vid behov ändra den.

e) Tillämpningen av led b ska inte påverka gällande sanitära och fytosanitära åtgärder i EU, det faktiska skyddet och den hållbara förvaltningen av fiskeresurser eller stöd för att bekämpa illegalt, icke rapporterat och oreglerat fiske i området.

f) Bestämmelserna i denna punkt ska tillämpas på import från en Stillahavsstat från den första dagen efter offentliggörandet i Europeiska unionens officiella tidning av ett tillkännagivande om att den berörda staten har lämnat in en anmälan till kommissionen i enlighet med led b.

7. Punkterna 1–6 ska tillämpas om inte annat sägs i artikel 7.

Artikel 7 — Otillräcklig bearbetning eller behandling

1. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 ska följande åtgärder anses utgöra otillräcklig bearbetning eller behandling för att ge en produkt ursprungsstatus, oavsett om villkoren i artikel 6 är uppfyllda:

- a) Åtgärder för att bevara produkten i gott skick under transport och lagring.
- b) Uppdelning eller sammanföring av kollin.
- c) Tvättning och rengöring samt avlägsnande av damm, oxid, olja, färg eller andra beläggningar.
- d) Strykning eller pressning av textilier.
- e) Enklare målning eller polering.
- f) Skalning, partiell eller fullständig blekning, polering eller glasering av spannmål eller ris.
- g) Tillsats av färgämnen till socker eller formning av sockerbitar; partiell eller fullständig malning av kristallsocker.
- h) Skalning eller urkärning av frukter, nötter eller grönsaker.
- i) Vässning, enklare slipning eller enklare tillskärning.
- j) Siktning, sällning, sortering, klassificering, indelning i kategorier och hoppassning (inbegripet sammanföring av artiklar i satser).
- k) Enklare förpackning i flaskor, burkar, säckar, fodral eller askar, uppsättning på kartor eller skivor samt alla övriga enklare förpackningsåtgärder.
- l) Anbringande eller tryckande av varumärken, etiketter, logotyper eller annan liknande särskiljande märkning på produkter eller på deras förpackningar.
- m) Enklare blandning av produkter, även av olika slag; blandning av socker med något annat material.
- n) Enklare sammansättning av delar av artiklar i avsikt att framställa en komplett artikel eller isärtagning av produkter i delar.
- o) En kombination av två eller flera av de åtgärder som anges i a–n.
- p) Slakt av djur.

2. Alla åtgärder som vidtagits antingen i Europeiska gemenskapen eller i Stillahavsstaterna i fråga om en viss produkt ska beaktas tillsammans när det fastställs om den bearbetning eller

behandling som produkten har genomgått ska anses vara otillräcklig i den mening som avses i punkt 1.

Artikel 8 — Bedömningsenhet

1. Bedömningsenheten för tillämpningen av bestämmelserna i detta protokoll ska vara den särskilda produkt som anses som grundenhet vid klassificeringen enligt Harmoniserade systemets nomenklatur.

Av detta följer att

a) när en produkt som består av en grupp eller sammansättning av artiklar klassificeras enligt ett enda nummer i Harmoniserade systemet, ska helheten utgöra bedömningsenheten,

b) när en sändning består av flera identiska produkter som klassificeras enligt samma nummer i Harmoniserade systemet, ska varje produkt beaktas för sig vid tillämpning av bestämmelserna i detta protokoll.

2. Om förpackningen, enligt den allmänna tolkningsbestämmelsen 5 i Harmoniserade systemet, klassificeras tillsammans med den produkt som den innehåller, ska den vid ursprungsbestämningen anses utgöra en helhet tillsammans med produkten.

Artikel 9 — Tillbehör, reservdelar och verktyg

Tillbehör, reservdelar och verktyg som levereras tillsammans med en utrustning, en maskin, en apparat eller ett fordon ska tillsammans med dessa anses som en enhet när de utgör standardutrustning och ingår i priset för utrustningen, maskinen, apparaten eller fordonet och inte faktureras separat.

Artikel 10 — Satser

Satser, enligt den allmänna tolkningsbestämmelsen 3 i Harmoniserade systemet, ska anses som ursprungsprodukter när alla produkter som ingår i satsen är ursprungsprodukter. När en sats består av både ursprungsprodukter och icke-ursprungsprodukter ska dock hela satsen anses ha ursprungsstatus, om värdet av icke-ursprungsprodukterna inte överstiger 15 % av satsens pris fritt fabrik.

Artikel 11 — Neutrala element

För att avgöra om en produkt är en ursprungsprodukt behöver ursprunget inte fastställas för följande element som kan användas i tillverkningsprocessen:

a) Energi och bränsle.

b) Anläggningar och utrustning.

c) Maskiner och verktyg.

d) Varor som inte ingår i och som inte är avsedda att ingå i den slutliga sammansättningen av produkten.

Avdelning III — Territoriella villkor

Artikel 12 — Territorialprincip

1. Villkoren i avdelning II för erhållande av ursprungsstatus måste vara uppfyllda utan avbrott i Stillahavsstaterna eller Europeiska gemenskapen, om inte annat följer av artiklarna 3 och 4.

2. Om ursprungsvaror som exporterats från en Stillahavsstat eller Europeiska gemenskapen till ett annat land återinförs ska de, om inte annat följer av artiklarna 3 och 4, inte anses ha ursprungsstatus, såvida det inte på ett sätt som tillfredsställer tullmyndigheterna kan visas

- a) att de återinförda varorna är samma varor som de som exporterades, och
- b) att varorna inte har blivit föremål för någon åtgärd som är mer omfattande än vad som krävs för att bevara dem i gott skick under tiden i det landet eller under exporten.

Artikel 13 — Direkttransport

1. Den förmånsbehandling som avses i avtalet ska endast tillämpas på produkter som uppfyller villkoren i detta protokoll och som transporteras direkt mellan en Stillehavsstat och Europeiska gemenskapen eller genom territorier som tillhör de andra länderna som anges i artiklarna 3 och 4 med vilka kumulation tillämpas. Produkter som utgör en enda sändning får emellertid transporteras genom andra territorier, i förekommande fall med omlastning eller tillfällig lagring inom dessa territorier, förutsatt att produkterna hela tiden övervakas av tullmyndigheterna i transit- eller lagringslandet och inte blir föremål för andra åtgärder än lossning, omlastning eller åtgärder för att bevara dem i gott skick.

Ursprungsprodukter får transporteras i rörledning genom andra territorier än en Stillehavsstats eller Europeiska gemenskapens.

2. För att styrka att villkoren i punkt 1 har uppfyllts ska för tullmyndigheterna i importlandet uppvisas

- a) ett enda transportdokument som gäller transporten från exportlandet genom transitlandet, eller
- b) ett intyg som utfärdats av transitlandets tullmyndigheter och som innehåller
 - i) en exakt beskrivning av produkterna,
 - ii) datum för produkternas lossning och omlastning samt, i förekommande fall, namnen på de fartyg eller uppgift om de andra transportmedel som använts, och
 - iii) uppgifter om under vilka förhållanden produkterna befunnit sig i transitlandet, eller
- c) om dokumentet eller intyget saknas, andra styrkande handlingar.

Artikel 14 — Utställningar

1. Ursprungsprodukter som har sänts till en utställning i ett annat land eller territorium än de som avses i artiklarna 3 och 4 och med vilka kumulation tillämpas och som efter utställningen sålts för att importeras till Europeiska gemenskapen eller en Stillehavsstat ska vid importen omfattas av bestämmelserna i avtalet, om det på ett sätt som tillfredsställer tullmyndigheterna kan visas att

- a) en exportör har sänt produkterna från en Stillehavsstat eller Europeiska gemenskapen till utställningslandet och ställt ut produkterna där,
- b) exportören har sålt eller på annat sätt överlåtit produkterna till en person i en Stillehavsstat eller i Europeiska gemenskapen,
- c) produkterna under utställningen eller omedelbart därefter har avsänts i samma skick som de sändes till utställningen i, och
- d) produkterna, sedan de sändes till utställningen, inte har använts för något annat ändamål än visning på utställningen.

2. Ett ursprungsintyg ska utfärdas eller upprättas i enlighet med bestämmelserna i avdelning IV och på vanligt sätt uppvisas för tullmyndigheterna i importlandet. Utställningens namn och adress ska anges på intyget. Vid behov kan ytterligare styrkande handlingar krävas som visar under vilka förhållanden produkterna har ställts ut.

3. Bestämmelserna i punkt 1 ska tillämpas på alla handels-, industri-, jordbruks- och hantverksutställningar samt på mässor och offentliga visningar av liknande karaktär under

vilka produkterna kvarstår under tullkontroll, dock med undantag av sådana visningar som anordnas i privat syfte i butiker eller affärslokaler för försäljning av utländska produkter.

Avdelning IV — Ursprungsintyg

Artikel 15 — Allmänna villkor

1. Produkter med ursprung i en Stillehavsstat som importeras till Europeiska gemenskapen och produkter med ursprung i Europeiska gemenskapen som importeras till en Stillehavsstat ska omfattas av avtalet, förutsatt att det uppvisas

a) ett varucertifikat EUR.1 enligt förlagan i bilaga III, eller

b) i de fall som avses i artikel 20.1 a, en deklaration, nedan kallad *fakturadeklaration*, som exportören lämnar på en faktura, en följesedel eller någon annan kommersiell handling där de berörda produkterna beskrivs tillräckligt noggrant för att kunna identifieras. Fakturadeklarationens lydelse återges i bilaga IV.

2. Trots vad som sägs i punkt 1 ska ursprungsprodukter enligt detta protokoll i de fall som anges i artikel 25 omfattas av avtalet utan att någon av de handlingar som anges ovan behöver uppvisas.

3. Vid tillämpning av bestämmelserna i denna avdelning ska exportörerna sträva efter att använda ett språk som Stillehavsstaterna och Europeiska gemenskapen har gemensamt.

Artikel 16 — Förfarande för utfärdande av varucertifikat EUR.1

1. Varucertifikat EUR.1 ska utfärdas av tullmyndigheterna i exportlandet efter skriftlig ansökan av exportören eller, på exportörens ansvar, av exportörens befullmäktigade ombud.

2. För detta ändamål ska exportören eller exportörens befullmäktigade ombud fylla i både ett varucertifikat EUR.1 och en ansökningsblankett enligt förlagorna i bilaga III. Dessa blanketter ska fyllas i enligt bestämmelserna i detta protokoll. Om blanketterna fylls i för hand ska detta göras med bläck och tryckbokstäver. Produktbeskrivningen ska anges i det avsedda fältet utan att någon rad lämnas tom. Om hela fältet inte fylls i ska en vågrät linje dras under den sista textraden i produktbeskrivningen och det tomma utrymmet korsas över.

3. En exportör som ansöker om ett varucertifikat EUR.1 ska vara beredd att när som helst på begäran av tullmyndigheterna i det exportland där varucertifikatet EUR.1 utfärdas, uppvisa alla relevanta handlingar som styrker att de berörda produkterna har ursprungsstatus samt att övriga villkor i detta protokoll är uppfyllda.

4. Varucertifikat EUR.1 ska utfärdas av tullmyndigheterna i någon av medlemsstaterna i Europeiska gemenskapen eller en Stillehavsstat om de berörda produkterna kan anses vara produkter med ursprung i Europeiska gemenskapen eller i Stillehavsstaterna eller i något av de länder eller territorier som avses i artiklarna 3 och 4 och om de uppfyller övriga villkor i detta protokoll.

5. De utfärdande tullmyndigheterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att kontrollera att produkterna har ursprungsstatus och att övriga villkor i detta protokoll är uppfyllda. För detta ändamål ska de ha rätt att begära alla slags underlag och att göra alla slags kontroller av exportörens räkenskaper eller varje annan kontroll som de anser lämplig. De utfärdande tullmyndigheterna ska också kontrollera att de blanketter som avses i punkt 2 är korrekt ifyllda. De ska särskilt kontrollera att fältet för produktbeskrivningen har fyllts i på ett sådant sätt att det utesluter varje möjlighet till bedrägliga tillägg.

6. Datum för utfärdandet av varucertifikat EUR.1 ska anges i fält 11 på certifikatet.

7. Varucertifikat EUR.1 ska utfärdas av tullmyndigheterna och ställas till exportörens förfogande så snart exporten faktiskt ägt rum eller säkerställts.

Artikel 17 — Varucertifikat EUR.1 som utfärdas i efterhand

1. Trots vad som sägs i artikel 16.7 får varucertifikat EUR.1 undantagsvis utfärdas efter exporten av produkterna om

a) det inte utfärdades vid tidpunkten för exporten på grund av misstag, förbiseende eller särskilda omständigheter, eller

b) det på ett sätt som tillfredsställer tullmyndigheterna visas att ett varucertifikat EUR.1 utfärdades, men av tekniska skäl inte godtogs vid importen.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska exportören i sin ansökan ange ort och datum för exporten av de produkter som varucertifikatet EUR.1 avser samt ange skälen för ansökan.

3. Tullmyndigheterna får utfärda varucertifikat EUR.1 i efterhand först efter att ha kontrollerat att uppgifterna i exportörens ansökan stämmer överens med uppgifterna i motsvarande handlingar.

4. Varucertifikat EUR.1 som utfärdas i efterhand ska förses med följande påskrift på engelska:

"ISSUED RETROSPECTIVELY".

5. Den påskrift som avses i punkt 4 ska göras i fältet "Anmärkningar" på varucertifikatet EUR.1.

Artikel 18 — Utfärdande av duplikat av varucertifikat EUR.1

1. Om ett varucertifikat EUR.1 har stulits, förlorats eller förstörts får exportören hos den tullmyndighet som utfärdade certifikatet ansöka om ett duplikat, som tullmyndigheten ska utfärda på grundval av de exporthandlingar som den har tillgång till.

2. Ett duplikat som utfärdas på detta sätt ska förses med följande påskrift på engelska:

"DUPLICATE".

3. Den påskrift som avses i punkt 2 ska göras i fältet "Anmärkningar" på duplikatet av varucertifikatet EUR.1.

4. Duplikatet ska ha samma utfärdandedatum som det ursprungliga varucertifikatet EUR.1 och gälla från och med samma dag.

Artikel 19 — Utfärdande av varucertifikat EUR.1 på grundval av ett tidigare utfärdat eller upprättat ursprungsintyg

Om ursprungsprodukter står under kontroll av ett tullkontor i en Stillahavsstat eller i Europeiska gemenskapen, ska det vara möjligt att ersätta det ursprungliga ursprungsintyget med ett eller flera varucertifikat EUR.1, så att alla eller vissa av dessa produkter kan sändas någon annanstans i Stillahavsstaterna eller Europeiska gemenskapen.

Ersättningsvarucertifikat EUR.1 ska utfärdas av det tullkontor under vars kontroll produkterna står och bestyrkas av tullmyndigheterna under vars kontroll produkterna står.

Artikel 20 — Villkor för upprättande av en fakturadeklaration

1. En fakturadeklaration enligt artikel 15.1 b får upprättas

a) av en godkänd exportör enligt artikel 21, eller

b) av vilken exportör som helst för sändningar som består av ett eller flera kollin med ursprungsprodukter vars totala värde inte överstiger 6 000 EUR.

2. En fakturadeklaration får upprättas om de berörda produkterna kan anses vara produkter med ursprung i en Stillahavsstat, Europeiska gemenskapen eller något av de andra länder som avses i artiklarna 3 och 4 och om de uppfyller övriga villkor i detta protokoll.

3. En exportör som upprättar en fakturadeklaration ska vara beredd att när som helst på begäran av tullmyndigheterna i exportlandet uppvisa alla relevanta handlingar som styrker att de berörda produkterna har ursprungsstatus samt att övriga villkor i detta protokoll är uppfyllda.

4. En fakturadeklaration ska upprättas av exportören genom att deklARATIONEN enligt bilaga IV till detta protokoll maskinskrivs, stämplas eller trycks på fakturan, följesedeln eller någon annan kommersiell handling, med användning av en av de språkversioner som anges i den bilagan och enligt bestämmelserna i exportlandets nationella lagstiftning. Om deklARATIONEN skrivs för hand, ska den skrivas med bläck och tryckbokstäver.

5. FakturadeklARATIONER ska undertecknas för hand av exportören. Godkända exportörer enligt artikel 21 behöver dock inte underteckna sådana deklARATIONER, om de lämnar en skriftlig försäkran till tullmyndigheterna i exportlandet om att de påtar sig fullt ansvar för varje fakturadeklARATION där de identifieras, som om den hade undertecknats av dem för hand.

6. En fakturadeklARATION får upprättas av exportören när de produkter som den avser exporteras, eller efter exporten om den uppvisas i importlandet senast två år efter importen av de produkter som den avser.

Artikel 21 — Godkänd exportör

1. Tullmyndigheterna i exportlandet kan ge en exportör som ofta exporterar produkter som omfattas av bestämmelserna om handelssamarbete i avtalet tillstånd att upprätta fakturadeklARATIONER oberoende av de berörda produkternas värde. En exportör som ansöker om ett sådant tillstånd ska på ett sätt som tillfredsställer tullmyndigheterna lämna de garantier som behövs för att kontrollera att produkterna har ursprungsstatus och att övriga villkor i detta protokoll är uppfyllda.

2. Tullmyndigheterna får bevilja exportören tillstånd som godkänd exportör på de villkor som de anser lämpliga.

3. Tullmyndigheterna ska tilldela den godkända exportören ett tillståndsnummer som ska anges i fakturadeklARATIONEN.

4. Tullmyndigheterna ska övervaka hur den godkända exportören använder sitt tillstånd.

5. Tullmyndigheterna kan återkalla tillståndet när som helst. De ska göra det när den godkända exportören inte längre lämnar de garantier som avses i punkt 1, inte uppfyller de villkor som avses i punkt 2 eller på annat sätt använder tillståndet felaktigt.

Artikel 22 — Ursprungsintygs giltighet

1. Ett ursprungsintyg ska gälla i tio månader från och med dagen för utfärdandet i exportlandet och ska uppvisas för tullmyndigheterna i importlandet inom den tiden.

2. Ursprungsintyg som uppvisas för tullmyndigheterna i importlandet efter den sista dagen enligt punkt 1 får godkännas för förmånsbehandling om underlåtenhet att uppvisa dessa handlingar senast den föreskrivna dagen beror på exceptionella omständigheter.

3. Även i andra fall när ursprungsintyg uppvisas för sent får tullmyndigheterna i importlandet godta ursprungsintygen om produkterna har visats upp för dem före ovannämnda sista dag.

Artikel 23 — Uppvisande av ursprungsintyg

Ursprungsintyg ska uppvisas för tullmyndigheterna i importlandet i enlighet med de förfaranden som gäller i det landet. Dessa myndigheter kan begära en översättning av

ursprungsintyget och kan också kräva att importdeklarationen åtföljs av en förklaring av importören om att produkterna uppfyller de villkor som gäller för tillämpning av avtalet.

Artikel 24 — Import i delleveranser

Om isärtagna eller icke hopsatta produkter, enligt den allmänna tolkningsbestämmelsen 2 a i Harmoniserade systemet, vilka klassificeras enligt avdelningarna XVI och XVII eller nummer 7308 eller 9406 i Harmoniserade systemet, importeras i delleveranser på begäran av importören och på de villkor som fastställts av importlandets tullmyndigheter, ska ett enda ursprungsintyg för dessa produkter uppvisas för tullmyndigheterna vid import av den första delleveransen.

Artikel 25 — Undantag från krav på ursprungsintyg

1. Produkter som sänds som småpaket mellan privatpersoner eller som ingår i resandes personliga bagage ska godtas som ursprungsprodukter utan att ett ursprungsintyg behöver uppvisas, om importen av sådana produkter inte är av kommersiell karaktär och om produkterna har förklarats uppfylla villkoren i detta protokoll och det inte finns något tvivel om denna förklarings riktighet. I fråga om produkter som sänds med post kan denna förklaring göras på posttulldeklarationer CN 22 eller CN 23 eller på ett papper som bifogas det dokumentet.

2. Import av tillfällig karaktär som uteslutande består av produkter för mottagarnas, de resandes eller deras familjers personliga bruk ska inte anses vara import av kommersiell karaktär, om det på grund av produkternas art och mängd är uppenbart att syftet inte är kommersiellt.

3. Dessa produkters sammanlagda värde får inte överstiga 500 EUR för småpaket eller 1 200 EUR för produkter som ingår i resandes personliga bagage.

Artikel 26 — Informationsförfarande för kumulationsändamål

1. När artiklarna 3.1 och 4.1 tillämpas ska ett varucertifikat EUR.1 eller en leverantörsdeklaration enligt förlagan i bilaga V A till detta protokoll, som lämnas av exportören i Europeiska gemenskapen eller den stat som materialet kommer från, utgöra bevis för ursprungsstatus enligt detta protokoll för material från en Stillahavsstat, Europeiska gemenskapen, en annan AVS-stat eller ett utomeuropeiskt land eller territorium.

2. När artiklarna 3.4 och 4.4 tillämpas ska en leverantörsdeklaration enligt förlagorna i bilaga V B till detta protokoll, som lämnas av exportören i Europeiska gemenskapen eller den stat som materialet kommer från, utgöra bevis för den bearbetning eller behandling som utförts i en Stillahavsstat, Europeiska gemenskapen, en annan AVS-stat eller ett utomeuropeiskt land eller territorium.

3. En separat leverantörsdeklaration ska för varje sändning av varor lämnas av leverantören på fakturan som avser den sändningen, i en bilaga till fakturan eller på en följesedel eller något annat handelsdokument som avser den sändningen och där det berörda materialet beskrivs tillräckligt noggrant för att kunna identifieras.

4. Leverantörsdeklarationen får göras på en förtryckt blankett.

5. Leverantörsdeklarationerna ska undertecknas för hand av exportören. När fakturan och leverantörsdeklarationen upprättas med hjälp av elektronisk databehandling, behöver leverantörsdeklarationen emellertid inte undertecknas för hand, under förutsättning att den ansvarige tjänstemannen i leverantörsföretaget är identifierad på ett sätt som tillfredsställer tullmyndigheterna i den stat där leverantörsdeklarationerna upprättas. Dessa tullmyndigheter får fastställa villkor för tillämpningen av denna punkt.

6. Leverantörsdeklarationerna ska lämnas till tullmyndigheterna i det exportland till vilket begäran om utfärdande av varucertifikatet EUR.1 lämnas.

7. En leverantör som upprättar en deklARATION ska vara beredd att när som helst på begäran av tullmyndigheterna i det land där den upprättas uppvisa alla relevanta handlingar som styrker att uppgifterna i deklARATIONEN är riktiga.

8. LeverantörsdeklARATIONER som gjorts och informationscertifikat som utfärdats i överensstämmelse med artikel 26 i protokoll 1 till Cotonouavtalet innan detta protokoll träder i kraft ska fortsätta att vara giltiga.

Artikel 27 — Styrkande handlingar

De handlingar som avses i artiklarna 16.3 och 20.3 och som används för att styrka att de produkter som omfattas av ett varucertifikat EUR.1 eller en fakturadeklARATION kan anses vara produkter med ursprung i en Stillahavsstat, Europeiska gemenskapen eller något av de övriga länder eller territorier som avses i artiklarna 3 och 4 och att de uppfyller övriga villkor i detta protokoll, kan t.ex. vara följande:

a) Direkta bevis för de åtgärder som exportörerna eller leverantörerna vidtagit för att framställa de berörda varorna, vilket till exempel kan vara av deras räkenskaper eller interna bokföring.

b) Handlingar som styrker det använda materialets ursprungsstatus och som utfärdats eller upprättats i en Stillahavsstat, Europeiska gemenskapen eller något av de övriga länder eller territorier som avses i artiklarna 3 och 4, om dessa handlingar används i enlighet med inhemsk lagstiftning.

c) Handlingar som styrker att materialet har bearbetats eller behandlats i en Stillahavsstat, Europeiska gemenskapen eller något av de övriga länder eller territorier som avses i artiklarna 3 och 4 och som utfärdats eller upprättats i en Stillahavsstat, Europeiska gemenskapen eller något av de övriga länder eller territorier som avses i artiklarna 3 och 4, om dessa handlingar används i enlighet med inhemsk lagstiftning.

d) Varucertifikat EUR.1 eller fakturadeklARATIONER som styrker det använda materialets ursprungsstatus och som utfärdats eller upprättats i en Stillahavsstat, Europeiska gemenskapen eller något av de övriga länder eller territorier som avses i artiklarna 3 och 4 i enlighet med detta protokoll.

Artikel 28 — Bevarande av ursprungsintyg och styrkande handlingar

1. Den exportör som ansökt om varucertifikat EUR.1 ska under minst tre år bevara de handlingar som avses i artikel 16.3.

2. En exportör som upprättar en fakturadeklARATION ska under minst tre år bevara en kopia av denna och de handlingar som avses i artikel 20.3.

3. En leverantör som upprättar en leverantörsdeklARATION ska under minst tre år bevara kopior av denna och av den faktura, följesedel eller andra handelsdokument till vilka deklARATIONEN bifogats samt av de handlingar som avses i artikel 26.7.

4. Tullmyndigheterna i exportlandet som utfärdar ett varucertifikat EUR.1 ska bevara den ansökningsblankett som anges i artikel 16.2 under minst tre år.

5. Tullmyndigheterna i importlandet ska under minst tre år bevara de varucertifikat EUR.1 och de fakturadeklARATIONER som lämnats in hos dem.

Artikel 29 — Avvikelser och formella fel

1. Om det konstateras att uppgifterna i ursprungsintyget endast obetydligt avviker från uppgifterna i de handlingar som uppvisats för tullkontoret för genomförande av formaliteterna vid import av produkterna, ska detta inte i sig medföra att ursprungsintyget blir ogiltigt, förutsatt att det vederbörligen fastställs att uppgifterna i intyget verkligen avser de uppvisade produkterna.

2. Uppenbara formella fel, t.ex. skrivfel, i ett ursprungsintyg, ska inte leda till att handlingen underkänns, om felet inte är av den art att det uppstår tvivel om att uppgifterna i intyget är riktiga.

Artikel 30 — Belopp i euro

1. Vid tillämpning av bestämmelserna i artiklarna 20.1 b och 25.3 i fall där produkter faktureras i en annan valuta än euro, ska växelkursen mellan euron och de nationella valutorna i en Stillahavsstat, Europeiska gemenskapens medlemsstater eller något av de övriga länder eller territorier som avses i artiklarna 3 och 4 fastställas årligen av vart och ett av de berörda länderna.

2. En sändning ska omfattas av bestämmelserna i artiklarna 20.1 b eller 25.3 med utgångspunkt i den valuta i vilken fakturan upprättats och det belopp som fastställts av det berörda landet.

3. Beloppen i en viss nationell valuta ska utgöra motvärdet till beloppen i euro den första arbetsdagen i oktober varje år. Beloppen ska meddelas Europeiska kommissionen senast den 15 oktober och ska tillämpas från och med den 1 januari följande år. Europeiska kommissionen ska meddela samtliga berörda länder de aktuella beloppen.

4. Ett land får avrunda, uppåt eller nedåt, det belopp som blir resultatet av omräkningen till dess nationella valuta av ett belopp i euro. Det avrundade beloppet får inte avvika med mer än 5 % från det belopp som omräkningen resulterar i. Ett land får bibehålla motvärdet i nationell valuta till ett belopp uttryckt i euro oförändrat om det, vid tidpunkten för den årliga justering som avses i punkt 3 visar sig att, omräkningen av beloppet före avrundning resulterar i en ökning på mindre än 15 % av motvärdet i nationell valuta. Motvärdet i nationell valuta får bibehållas oförändrat om omräkningen skulle resultera i ett lägre motvärde.

5. Beloppen i euro ska ses över av särskilda kommittén för tullsamarbete och ursprungsregler på begäran av Europeiska gemenskapen eller Stillahavsstaterna. Vid denna översyn ska särskilda kommittén för tullsamarbete och ursprungsregler sträva efter att bevara effekten av berörda beloppsgränser i reala termer. För det ändamålet får den besluta att ändra beloppen i euro.

Avdelning V — Bestämmelser om administrativt samarbete

Artikel 31 — Administrativa villkor för produkter som ska omfattas av avtalet

1. Produkter som enligt detta protokoll har sitt ursprung i Stillahavsstaterna eller i Europeiska gemenskapen får vid tidpunkten för tullimportdeklarationen endast omfattas av de förmåner som följer av avtalet på villkor att de exporterades från och med det datum då det exporterande landet började följa bestämmelserna i punkt 2.

2. De avtalsslutande parterna ska åta sig att införa

a) de nationella och regionala bestämmelser som krävs för genomförandet och tillämpningen av reglerna och förfarandena i detta protokoll, inbegripet i tillämpliga fall ordningar som krävs för tillämpningen av artiklarna 3 och 4,

b) de administrativa strukturer och system som krävs för ändamålsenlig förvaltning och kontroll av produkters ursprung och överensstämmelse med andra villkor i detta protokoll. De ska göra de anmälningar som avses i artikel 32.

Artikel 32 — Anmälan av information om tullmyndigheter

1. Stillahavsstaterna och Europeiska gemenskapens medlemsstater ska genom Europeiska gemenskapernas kommission förse varandra med adresserna till de tullmyndigheter som ansvarar för utfärdande och kontroll av varucertifikat EUR.1 och fakturadeklarationer eller

leverantörsdeklarationer, samt med avtryck av de stämplat som används vid deras tullkontor för utfärdande av dessa certifikat.

Varucertifikat EUR.1 och fakturadeklarationer eller leverantörsdeklarationer ska godtas för förmånsbehandling från och med den dag då Europeiska gemenskapernas kommission tar emot uppgifterna.

2. Stillahavsstaterna och Europeiska gemenskapens medlemsstater ska omedelbart underrätta varandra om de uppgifter som avses i punkt 1 ändras.

3. De myndigheter som avses i punkt 1 ska handla under överinseende av det berörda landets regering. De myndigheter som svarar för kontroll och granskning ska vara en del av det berörda landets offentliga myndigheter.

Artikel 33 — Ömsesidigt bistånd

1. För att sörja för att detta protokoll tillämpas på ett riktigt sätt ska Europeiska gemenskapen, Stillahavsstaterna och övriga länder som avses i artiklarna 3 och 4 genom de behöriga tullförvaltningarna bistå varandra vid kontrollen av att varucertifikaten EUR.1, fakturadeklarationerna och leverantörsdeklarationerna är äkta och att uppgifterna i dessa handlingar är riktiga. Stillahavsstaterna ska också

a) ge Europeiska gemenskapen och varandra lämpligt stöd om det inkommer en begäran om övervakning av förvaltning och kontroll av protokollet i det berörda landet, inklusive besök på plats,

b) i enlighet med artikel 34 kontrollera produkternas ursprungsstatus och överensstämmelsen med andra villkor i detta protokoll.

2. De tillfrågade myndigheterna ska lämna relevanta uppgifter om de förhållanden under vilka en produkt tillverkats och särskilt ange under vilka förhållanden ursprungsreglerna har iakttagits i de olika Stillahavsstaterna, Europeiska gemenskapen och övriga berörda länder som avses i artiklarna 3 och 4.

Artikel 34 — Kontroll av ursprungsintyg

1. Efterkontroll av ursprungsintyg ska göras stickprovsvis, på grundval av en riskanalys eller när importlandets tullmyndigheter har rimliga tvivel beträffande handlingarnas äkthet, de berörda produkternas ursprungsstatus eller uppfyllandet av övriga villkor i detta protokoll.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska importlandets tullmyndigheter återsända varucertifikatet EUR.1 och fakturan, om den lämnats in, fakturadeklarationen eller en kopia av dessa handlingar till exportlandets tullmyndigheter och vid behov ange skälen för begäran om kontroll. Till stöd för begäran om kontroll ska de tillhandahålla alla de erhållna handlingar och upplysningar som tyder på att uppgifterna i ursprungsintyget inte är riktiga.

3. Kontrollen ska göras av exportlandets tullmyndigheter. För detta ändamål ska de ha rätt att begära alla slags underlag och att göra alla slags kontroller av exportörens räkenskaper eller varje annan kontroll som de anser lämplig.

4. Om importlandets tullmyndigheter beslutar att tills vidare upphöra att bevilja förmånsbehandling för de berörda produkterna i avvaktan på resultatet av kontrollen, ska de erbjuda importören att produkterna frigörs, med förbehåll för de säkerhetsåtgärder som de finner nödvändiga.

5. De tullmyndigheter som begärt kontrollen ska så snart som möjligt underrättas om resultatet av denna. Detta resultat måste klart utvisa om handlingarna är äkta och om de berörda produkterna kan anses vara produkter med ursprung i en Stillahavsstat, Europeiska gemenskapen eller något av de övriga länder som avses i artiklarna 3 och 4 och om de uppfyller övriga villkor i detta protokoll.